

"Аги и Ема", Игор Коларов
АГИ И ЕМА

АГИ И ЕМА

Аги је усамљени деветогодишњи дечак чији су родитељи презапослени и немају времена за њега. Његова се породица често сели па тако Аги нема пријатеље и не уклапа се са другом децом. Сваки први дан у новој школи је увек исти. Деца га не прихватају и ругају му се. Родитеље виђа ретко али и тада они врло мало разговарају са њим. Аги има ујака који их повремено посећује и који највише воли да спава поподне.

Аги живи у Улици Храстова и често посматра оронулу кућу која се налази баш преко пута његове куће. Волео је да је зове Зачарани Замак и питао се ко може да живи у тако климавој и шкрипавој кући. И једног дана по повратку из школе упознао је необичну старицу Ему која је живела у Зачараном Замку.

Ема је била весела и радознала старица која је разумела Агија и пружила му оно што му највише недостаје- пажњу и пријатељство. И тако су Аги и Ема почели редовно да се друже, експериментишу и маштају. Ишли су заједно у биоскоп, у музеј, заједно су мајсторисали по Еминој климавој кући и писали једно другом телеграме иако су живели врло близу. Њихов чаробни свет је био пун необичних догађаја и маштарија да је Аги потпуно заборавио на самоћу. Једном приликом када се Аги разболео Ема га је посећивала сваки дан и причала му приче за лаку ноћ, иако је било јутро. Агију никада пре тога нико није причао приче. За Ему ништа што би Аги рекао није била глупост, па чак ни када је рекао да је видео мачку са два тела. Када би деца из школе ишла за Агијем и викала „Аги глупердо“ Ема би му наишла у сусрет са великим и утешним осмехом. Агијеви родитељи нису имали времена ни да оду на родитељски састанак па је Аги замолио Ему да иде она. И луцкаста Ема је рекла учитељу да је она Агијева сестра. Ема је била задивљена Агијевим успехом у школи и одлучила је да му поклони свеску са кожним корицама и наливперо. И тако је Аги у тој свесци записивао све своје мисли и запажања. Аги је много волео Ему и она му је била једини искрени пријатељ.

Једног дана до Агија је стигла лоша вест- његови родитељи су решили да се поново селе. Аги је био сломљен и тужан јер није желео да се растане са Емом. Плакао је и викао да он неће да се сели али родитељи нису обраћали пажњу на њега. Када је Ема то чула рекла му је да га она пуно воли али да мора да иде са својим родитељима, али да мора и да јој верује. Аги се никада није осећао толико сам и напуштен.

Нова кућа је била као и све претходне, а Аги је поново био тужан и усамљен. Преко пута куће је приметио једну стару и оронулу кућу која га је подсетила на Ему и Зачарани Замак. То га је још више растужило, много му је недостајала Ема. Али онда једног дана, док се још мешкољио у кревету, о прозор је ударио каменчић. Испед куће је стајала Ема сва озарена и насмејана. Рекла му је да је купила стару кућу преко пута и позвала га да јој помогне да поправе много тога. Аги је био пресрећан јер никада више неће бити усамљен.

Нађа Вујошевић, IV-2
ОШ Ослободиоци Београда